

ΑΠΟΨΗ

Του **Σάκη Μουτζιά,**
συγγραφέα

ΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΙ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Την περασμένη Κυριακή (17/5/) η πρόεδρος της Βουλής διέπραξε ένα πρώτου μεγέθους πολιτικό ατόπημα. Όχι απλώς αμφισβήτησε, αλλά ευθέως αρνήθηκε τον δημοκρατικό χαρακτήρα τόσο της Νέας Δημοκρατίας όσο και του ΠΑΣΟΚ, με το επιχείρημα πως οι μνημονιακές δυνάμεις είναι εξ ορισμού και αντιδημοκρατικές. Είναι η πρώτη φορά μετά τη μεταπολίτευση που ανώτατο στέλεχος της αριστεράς αρνείται τη δημοκρατικότητα των δύο αυτών αστικών κομμάτων. Ποτέ στο παρελθόν ο Φλωράκης και η Παπαρήγα δεν είχαν προχωρήσει σε τέτοια πολιτική τοποθέτηση. Ήταν και οι δύο πολύ προσεκτικοί στις εκφράσεις τους για τους δύο πολιτικούς τους αντιπάλους, που ήταν κατά τη θεωρία τους και ταξικοί εχθροί. Το ίδιο και όλα τα στελέχη του ΚΚΕ. Τι επιζητεί λοιπόν η κ. Κωνσταντοπούλου; Γιατί αυτή η αμετροέπεια; Γιατί αυτή η παρεκτροπή; Η απάντηση ας παρακάμψει τα τυχόν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς της και ας επικεντρωθεί στην καθαρά πολιτική διάσταση της στάσης της.

Η πρόεδρος της Βουλής προσπαθεί στρατηγικά να αναδειχθεί στην αντιμνημονιακή persona. Εάν η κυβέρνηση υποπέσει στο μνημονιακό ολίσθημα, θα είναι η μόνη που συγκεντρώνει τα δύο στοιχεία του αντιμνημονιακού λόγου: τον λαϊκισμό και τον εθνικισμό. Τον αποκαλούμενο εθνολαϊκισμό. Και μάλιστα με αριστερό πρόσημο. Οι άλλοι δύο διεκδικητές αυτής της επίζητης θέσης υστερούν. Ο μεν Λαφαζάνης εκφέρει έναν καθαρά αριστερό-αντικαπιταλιστικό λόγο, στερούμενο όμως του εθνικού-εθνικιστικού στοιχείου. Ενώ ο Πάνος Καμμένος δεν διαθέτει τις μαρξιστικές καταβολές και τον συνακόλουθο αριστερό προγραμματικό λόγο. Είναι εθνολαϊκιστής αλλά δεξιός.

Η Ζωή Κωνσταντοπούλου λοιπόν προσπαθεί να εκφράσει το κλίμα και να εκφέρει τον πολιτικό λόγο που από τα μέσα του 2011 άρχισε να κυριαρχεί στην πολιτική ζωή του τόπου. Έτσι θα ερμηνεύσουμε και την εκ πρώτης όψεως ανεξήγητη ανοχή της προς τη Χρυσή Αυγή. Υπορρήτως είναι εν δυνάμει σύμμαχός της. Ο λόγος της ναζιστικός μεν, αντιμνημονιακός και εθνικιστικός δε. Ίσως έτσι εξηγείται πως στην ίδια της συνέντευξη η πρόεδρος της Βουλής αμφισβήτησε την ύπαρξη του συνταγματικού τόξου, νομιμοποιώντας έμμεσα την πολιτική παρουσία των νεοναζί στην κεντρική πολιτική σκηνή.

Είναι φανερό πως προσπαθεί να συντηρήσει το άμορφο κίνημα των "αγανακτισμένων", δίνοντάς του όμως πολιτική μορφή και ηγεσία. Την ίδια. Σ' αυτή τη στρατηγική διεκδίκησης του ρόλου του αντιμνημονιακού ηγέτη εντάσσεται και η υπέρμετρη προβολή των δραστηριοτήτων της από το κανάλι της Βουλής. Δεν πρόκειται για ναρκισσισμό. Αυτή είναι μια επιφανειακή εξήγηση που αναγορεύει την πληθωρική προσωπικότητά της σε αίτιο της συμπεριφοράς της. Η κ. Κωνσταντοπούλου έχει υψηλές πολιτικές φιλοδοξίες, στην υπηρεσία των οποίων τίθεται και το κανάλι της. Λαμβάνει θέση από τώρα και το δηλώνει ηχηρά, στην κατάσταση που θα διαμορφωθεί μετά την υπογραφή του τρίτου μνημονίου. Οι ετερόκλητες συμμαχίες, η υπερπροβολή, οι θεαματικές παρεμβάσεις της σε αυτό συγκλίνουν. Σε όλα αυτά αν συνεκτιμήσουμε και τον θεσμικό της ρόλο, τότε δημιουργείται ένα εκρηκτικό μίγμα στα θεμέλια της δημοκρατίας μας.